

Sygn. akt III RC 384/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Flisikowski

Protokolant: Katarzyna Kaszubowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2017 roku w T. sprawy

z powództwa Z. G. (1)

przeciwko A. K. (1)

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

I. ustala, iż A. K. (1) urodzony (...) w T., syn Z. i D., zamieszkały w miejscowości P., jest ojcem małoletniej Z. G. (1), urodzonej (...) w G., córki M., której akt urodzenia został sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego w G. pod numerem (...);

II. ustala, iż małoletnia nosi nazwisko „G. K.

III. ogranicza władzę rodzicielską pozwanego A. K. (1) w stosunku do małoletniej Z. G. (1) do prawa współdecydowania o najistotniejszych sprawach z zakresu wychowania, edukacji i leczenia małoletniej;

IV. zasądza od pozwanego A. K. (1) na rzecz małoletniej powódki Z. G. (1) kwotę 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie tytułem alimentów płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki M. G. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 września 2016 roku;

V. w pozostałym zakresie dotyczącym roszczeń alimentacyjnych powództwo oddala;

VI. zasądza od pozwanego A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa -Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 2352 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt dwa złote) tytułem kosztów sądowych;

VII. zasądza od pozwanego na rzecz M. G. kwotę 2417 zł (dwóch tysięcy czterystu siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VIII. wyrokowi w punkcie czwartym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt **III RC 384/16**

UZASADNIENIE

M. G. działając w imieniu małoletniej Z. G. (1) – jako jej przedstawicielka ustawowa wniosła przeciwko A. K. (1) pozew o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane. Wniosła ona w szczególności o: ustalenie, że pozwany jest ojcem małoletniej; orzeczenie, że małoletnia będzie dalej nosiła nazwisko matki; nieprzyznawanie pozwanemu władzy rodzicielskiej nad małoletnią; zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej alimentów w wysokości 700 złotych

miesięcznie płatnych od września 2016 roku; zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

A. K. (1) podczas rozprawy w dniu 16 stycznia 2017 roku nie uznał powództwa o ustalenie ojcostwa i wniósł o przeprowadzenie badań DNA (k. 71 i 73).

Podczas rozprawy w dniu 13 marca 2017 roku pozwany nie kwestionował wyników badań DNA, ale nie zgodził się na pozbawienie go władzy rodzicielskiej w stosunku do małoletniej powódki, a roszczenie o alimenty uznał do kwoty po 300 złotych miesięcznie. Złożył oświadczenie, iż dziecko ma nosić podwójne nazwisko. (k. 96 i 99).

Sąd ustalił, co następuje:

M. G. i A. K. (1) pozostawali w związku od 2009 roku do narodzin małoletniej Z. G. (1). W tym czasie nie mieszkali razem. Małoletnia Z. G. (1) urodziła się w dniu (...) w G.. A. K. (1) nie uznał małoletniej Z. G. (1) przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego.

Pozwany A. K. (1) jest biologicznym ojcem małoletniej Z. G. (1).

Rodzice małoletniej powódki po jej narodzinach jeszcze podejmowali próby wspólnego życia, ostatecznie rozstali się w lipcu 2016 roku.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – k. 99 od godz. 00:11:19 do godz. 00:21:29 i od godz. 00:32:02 do godz. 00:39:01 oraz k. 141 od godz. 00:33:19 do godz. 00:44:31; przesłuchanie pozwanego – k. 97 od godz. 00:21:29 do godz. 00:31:41 i k. 141 od godz. 00:44:31 do godz. 00:52:29; zeznania świadka M. K. – k. 115 od godz. 00:25:34 do godz. 00:49:48; odpis zupełny aktu urodzenia – k. 8; sprawozdanie z badań genetyczno-molekularnych wraz z protokołem pobrania materiału biologicznego – k. 76-79)

Z. G. (1) zamieszkuje z matką oraz z jej koleżanką – M. K. w T. przy ul. (...). Zajmowane przez nie mieszkanie składa się z trzech pokoi. Dziewczynka ma swój pokój. Miesięczny koszt utrzymania tego mieszkania wynosi około 1.500 złotych i w jego skład wchodzi takie opłaty jak: czynsz – 1.200 złotych, abonament za telewizję – 60 złotych, opłata za internet – 60 złotych, opłata za wywóz nieczystości – 88 złotych, rachunki z wodę – około 80 złotych. Matka Z. G. (2) ponosi połowę powyższych opłat, a zatem udział małoletniej w opłatach mieszkaniowych wynosi około 250 złotych miesięcznie.

Małoletnia Z. G. (1) jest zdrowa. Na stałe nie przyjmuje żadnych leków, ale w lipcu 2015 roku przeszła zabieg wycięcia migdałków podniebiennych i migdałka gardłowego. Koszt zabiegu wyniósł około 1.400 złotych.

Uczęszcza ona do zerówki przy Szkole Podstawowej nr (...) w T. jako pięcioletnia. Wyprawka do szkoły dla niej kosztowała około 700 złotych.

Miesięczny koszt utrzymania małoletniej Z. G. (1) wynosi niecałe 1000 złotych bez wskazanego udziału w opłatach mieszkaniowych. W jego skład wchodzi wydatki na: wyżywienie, w tym obiady w szkole – w kwocie około 400 złotych; odzież i obuwie – w kwocie około 200 złotych; kosmetyki i środki czystości – w kwocie około 80 złotych; lekarstwa, witaminy i badania – 50 złotych; rozrywki, w tym wyjścia do kina oraz różne zajęcia dodatkowe – 100 złotych; potrzeby szkolne (w tym książki, przybory, plecak, ubezpieczenie i wycieczki szkolne) – 120 złotych.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – k. 99 od godz. 00:11:19 do godz. 00:21:29 i od godz. 00:32:02 do godz. 00:39:01 oraz k. 141 od godz. 00:33:19 do godz. 00:44:31; spis miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej powódki – k. 9, faktura – k. 53, sprawozdanie kuratora – k. 116-117, zeznania świadka R. G. – k. 115 od godz. 00:05:53 do godz. 00:25:34, zeznania świadka M. K. – k. 115 od godz. 00:25:34 do godz. 00:49:48, umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 28-32, faktury – k. 14-18, 35, 36-37, 58-59)

M. G. ukończyła technikum, z zawodu jest sprzedawcą. Pracowała do lutego 2016 roku i zarabiała wówczas około 1.800 złotych netto miesięcznie. Obecnie jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna i poszukuje stałego zatrudnienia., ale pracuje dorywczo jako opiekunka do dziecka i zarabia około 600 złotych miesięcznie.

Poza tym otrzymuje zasiłek z tytułu samotnego wychowania dziecka w wysokości 170 złotych, zasiłek rodzinny w kwocie 80 złotych oraz świadczenie tzw.: 500 plus, a finansowo pomagają jej też rodzice.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – k. 99 od godz. 00:11:19 do godz. 00:21:29 i od godz. 00:32:02 do godz. 00:39:01 oraz k. 141 od godz. 00:33:19 do godz. 00:44:31; sprawozdanie kuratora – k. 116-17)

A. K. (1) zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 15 maja 2014 roku w spółce (...) na stanowisku robotnika drogowego, kierowcy pojazdów do 3,5 tony oraz operatora z średnim miesięcznym wynagrodzeniem z ostatnich sześciu miesięcy na listopad 2016 roku w wysokości 3.41578 złotych netto miesięcznie. Na wyżywienie dla siebie potrzebuje około 800 złotych miesięcznie.

Mieszka on z rodzicami i z dziadkami. Łącznie mieszka tam 7 osób. Koszt utrzymania zajmowanego przez nich domu wynosi około 2.000 złotych miesięcznie. W jego skład wchodzi m.in. opłaty za energię elektryczną – 100-200 złotych miesięcznie, opłaty za wodę – mniej więcej 400 złotych kwartalnie, wydatki na opał, przy czym potrzeba 15 ton opału, a tona eko-groszku kosztuje około 1.000 złotych.

(dowód: przesłuchanie pozwanego – k. 97 od godz. 00:21:29 do godz. 00:31:41 i k. 141 od godz. 00:44:31 do godz. 00:52:29, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k. 68, sprawozdanie kuratora – k. 128-129)

A. K. (1) spona liczne pożyczki i kredyty: w dniu 22 kwietnia 2016r. zawarł umowę pożyczki ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. F. S. na kwotę 4.000 złotych z miesięczną ratą spłaty w wysokości 53,18zł; poza tym posiada dwie pożyczki zaciągnięte w (...) Bank (...), gdzie jedna z rat wynosi 79,85 zł miesięcznie, a druga – 199,61 zł; posiada pożyczkę zaciągniętą w A. Banku z miesięczną ratą spłaty w wysokości 396,85 zł; dodatkowo zawarł umowę pożyczki z E., gdzie całkowita kwota do zapłaty wynosi 113.041,08 zł; posiada pożyczkę w (...) z miesięczną ratą spłaty w wysokości 47,30 zł; posiada również pożyczkę zaciągniętą w (...) S.A. oraz posiada pożyczkę S. (...)z miesięczną ratą spłaty w wysokości 213,40 zł.

Wskazany środki z pożyczek przeznaczał m.in. na remont mieszkania zajmowanego z dzieckiem i jego matką, na zakup mebli i innych sprzętów do tego mieszkania, jak też na inne cele jak zakup telefonów.

A. K. (1) wraz z M. G. zakupili samochód osobowy. Na samochód ten pozwany przekazał 9.500 złotych z jednej z zaciągniętych pożyczek, a 4.000 złotych wskazania pożyczczyli od rodziców M. G..

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – k. 99 od godz. 00:11:19 do godz. 00:21:29 i od godz. 00:32:02 do godz. 00:39:01 oraz k. 141 od godz. 00:33:19 do godz. 00:44:31; przesłuchanie pozwanego – k. 97 od godz. 00:21:29 do godz. 00:31:41 i k. 141 od godz. 00:44:31 do godz. 00:52:29; zeznania świadka M. K. – k. 115 od godz. 00:25:34 do godz. 00:49:48; zeznania świadka A. P. (1) – k. 141 od godz. 00:02:47 do godz. 00:14:28; zeznania świadka A. B. – k. 141 od godz. 00:14:58 do godz. 00:25:14; zeznania świadka A. Ś. – k. 14 od godz. 00:25:36 do godz. 00:30:00; umowa pożyczki wraz z harmonogramem spłaty – k. 80-83; harmonogramy spłat pożyczek i kredytu – k. 84-90; informacja – k. 91; nakaz zapłaty – k. 92; ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 93; umowa pożyczki wraz z harmonogramem spłaty – k. 94-95; faktury – k. 109-110)

Aktualnie A. K. (1) nie utrzymuje kontaktów z Z. G. (1). Otrzymał zaproszenia na jej chrzciny i urodziny, które obchodziła w tym roku, ale z nich nie skorzystał. Matka nigdy nie zabraniała ojcu kontaktowania się z małoletnią. A. K. (1) nie podejmował faktycznie nigdy decyzji w sprawach małoletniej Z.. Pozostawał faktycznie bierny w kwestiach wychowania i opieki nad córką, jednak deklaruje chęć poprawienia swoich relacji z dzieckiem.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – k. 99 od godz. 00:11:19 do godz. 00:21:29 i od godz. 00:32:02 do godz. 00:39:01 oraz k. 141 od godz. 00:33:19 do godz. 00:44:31; przesłuchanie pozwanego – k. 97 od godz. 00:21:29 do godz. 00:31:41 i k. 141 od godz. 00:44:31 do godz. 00:52:29; zeznania świadka R. G. – k. 115 od godz. 00:05:53 do godz. 00:25:34; zeznania świadka M. K. – k. 115 od godz. 00:25:34 do godz. 00:49:48; sprawozdania kuratora – k. 116-117, 128-129)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe ustalenia faktyczne oparto na zebranych w toku postępowania materiale dowodowym tj. na przesłuchaniu przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki Z. G. (1)– M. G., przesłuchaniu pozwanego A. K. (1) oraz zeznaniach świadków: R. G., M. K., A. P. (2), A. Ś. i A. B., jak również na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym przede wszystkim na dowodzie z opinii sporządzonej przez G. (...) Medyczny.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, gdyż ich autentyczność i prawdziwość zawartych w nich informacji nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność rzetelność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii części dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną. Sąd w ustaleniach faktycznych nie oparł się jedynie na przedłożonych paragonach fiskalnych ponieważ nie sposób uznać ich za dokument, gdyż brak na nich informacji, kto rzeczywiście dokonał zakupu opisanego na paragonie i na czyje potrzeby zakup te został wykorzystany. Nawet jeżeli dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu z niczego nie wynika, czy zakupiony produkt przeznaczyla na cel powoda, własny, czy też na potrzeby innych osób. Paragony fiskalne mogą jedynie wskazywać jaką cenę w danym sklepie w danym momencie miał towar, natomiast nie dowodzą, iż dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu i na jaki cel przeznaczala zakupione produkty.

W tym miejscu wskazać trzeba, że w szczególności Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w postaci opinii z badań DNA (o czym będzie mowa poniżej) oraz w postaci sprawozdań kuratora przeprowadzonych na okoliczność sytuacji opiekuńczo-wychowawczej powódki w miejscu zamieszkania przedstawicielki ustawowej Z. G. (1) oraz w miejscu zamieszkania pozwanego. Wywiady te zostały przeprowadzone i sprawozdania z nich sporządzone przez uprawnione osoby w ramach ich kompetencji. Ich treść jest jasna i rzeczowa, a nadto faktycznie w zasadniczych dla sprawy kwestiach spójna z twierdzeniami stron. Potwierdzają one pośrednio nie tylko sytuację życiową i majątkową rodziców małoletniej, ale przede wszystkim okoliczność, że dziecko pozostaje pod stałą pieczę matki, a ojciec nie uczestniczy i wcześniej w ograniczonym zakresie uczestniczył w opiece i wychowaniu małoletniej Z.. Nie wynika z nich jednak – wbrew stanowisku strony powodowej – by w stosunku do pozwanego zachodziły jakieś okoliczności świadczące o tym, że wykonując swoją władzę rodzicielską może nie kierować się dobrem dziecka, by jego predyspozycje moralne czy osobowościowe lub dotychczasowy sposób życia stały temu na przeszkodzie.

Sąd dał wiarę twierdzeniom zarówno A. K. (1) jak i M. G. co do ich sytuacji życiowej i majątkowej, a także wcześniejszych relacji, wspólnego zamieszkiwania i sprawowania opieki nad córką, albowiem nie były one kwestionowane nawzajem i znajdowały także potwierdzenie w innych dowodach, w tym w szczególności we wcześniej wskazanych dokumentach. Sąd dał tym wiarę tym osobom w zakresie, w jakim relacjonowały one zaistnienie określonych zdarzeń i faktów, a nie stanowiły oceny tych okoliczności w kontekście ich żądań procesowych.

Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka R. G. – babci małoletniej, oraz świadka M. K.. Poza ich częścią, które są oceną postaw lub zachowań pozwanego są one zgodne i spójne z twierdzeniami stron co do tego, że A. K. (1) nie uczestniczył w wychowaniu i opiece nad córką w czynny sposób, choć miał z nią kontakt.

Za wiarygodne należało też uznać zeznania świadków A. P. (1), A. B. i A. Ś., którzy potwierdzili okoliczności zakupu przez pozwanego mebli kuchennych, rogowki i wzięcia przez niego pożyczki na zakup samochodu. Relacje tych świadków były jasne i rzeczowe. Okoliczność, o których oni zeznawali nie zostały też zakwestionowane przez drugą stronę, choć należy wskazać – o czym będzie jeszcze mowa poniżej – że nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Przechodząc zaś już do meritum sprawy wskazać należy, że jedną z zasadniczych okoliczności spornych w sprawie było ojcostwo małoletniej Z. G. (1). Pozwany mimo, iż nie zaprzeczał, że doszło pomiędzy nim, a M. G. w okresie koncepcyjnym do współżycia, to jednocześnie wniósł o przeprowadzenie badań DNA, co jak później tłumaczył: „Chciałem badań, żeby było w papierach” (k. 97). M. G. natomiast od początku twierdziła, że ojcem powódki jest pozwany, wskazywała, iż jest tego pewna (k. 97). Wobec powyższego Sąd uznał za konieczne dopuszczenie dowodu z badań DNA na okoliczność pochodzenia małoletniej Z. G. (1) od pozwanego A. K. (1).

Sporządzone przez G. (...) Medyczny sprawozdanie z badań genetyczno-molekularnych jest – jak to już nadmieniono – w pełni wiarygodne. Jest ono jasne, zupełne i rzeczowe. Także wykształcenie, wiedza, doświadczenie i umiejętności biegłych je sporządzających, a zatrudnionych przez instytucję naukową, jaką jest GUM nie budziły wątpliwości Sądu i nie były przez strony podważane. Brak jest zatem podstaw, aby podważać prawdziwość wniosków przedmiotowej opinii, tym bardziej, że fakt ojcostwa pozwanego w stosunku do małoletniej Z. G. (1) wynika także z części pozostałych dowodów przeprowadzonych w sprawie, a przede wszystkim z przesłuchania matki tego dziecka.

Mając to na względzie w tym miejscu trzeba wskazać, że zgodnie z art. 85 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zwanego dalej krio, „domniemywa się, że ojcem dziecka jest ten, kto obcował z matką dziecka nie dawniej niż w trzechsetnym, a nie później niż w sto osiemdziesiątym pierwszym dniu przed urodzeniem się dziecka, albo ten, kto był dawcą komórki rozrodczej w przypadku dziecka urodzonego w wyniku dawstwa partnerskiego w procedurze medycznie wspomaganey prokreacji”.

Zatem mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważanie oraz przede wszystkim jednoznaczna treść wskazanej opinii Sąd na podstawie przywołanego przepisu ustalił, iż A. K. (1) jest ojcem Z. G. (1) (punkt I wyroku).

Zgodnie zaś z art. 89 § 2 krio „w razie sądowego ustalenia ojcostwa Sąd nadaje dziecku nazwisko w wyroku ustalającym ojcostwo stosując odpowiednio przepisy § 1 tegoż artykułu”, który to wskazuje, że dziecko nosi nazwisko wskazane w zgodnych oświadczeniach rodziców, którzy mogą wskazać nazwisko jednego z nich albo nazwisko utworzone przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka, ale „Jeżeli rodzice nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska dziecka, nosi ono nazwisko składające się z nazwiska matki i dołączonego do niego nazwiska ojca”. Z przywołanego przepisu wynika, iż w przypadku sądowego ustalenia ojcostwa o nazwisku dziecka decyduje w pierwszej kolejności zgodne oświadczenie rodziców dziecka. Zgodna wola rodziców jest w zasadzie dla sądu wiążąca, chyba że strony dokonały wyboru nazwiska nieprzewidzianego w ustawie. W zgodnych oświadczeniach strony mogą więc wskazać albo nazwisko jednego z nich, albo nazwisko utworzone przez połączenie (w dowolnej kolejności) nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. W przypadku braku porozumienia rodziców dziecko nosi nazwisko złożone z nazwiska matki i dołączonego nazwiska ojca (nie odwrotnie). Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowym postępowaniu M. G. wносиła, by małoletnia nosiła jej nazwisko, natomiast pozwany wniósł o to, by nosiła podwójne nazwisko Sąd, zobligowany dyspozycją art. 89 § 2 krio, w punkcie II wyroku ustalił, iż małoletnia Z. G. (1) będzie nosiła nazwisko składające się z nazwiska matki i dołączonego do niego nazwiska ojca tj. „G. K.” (punkt II wyroku).

Zastosowanie w niniejszej sprawie miał również przepis art. 93 § 2 krio, który stanowi, że „jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców”. Władza rodzicielska w przypadku sądowego ustalenia ojcostwa przysługuje ojcu z mocy samego prawa, a sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu go władzy rodzicielskiej kierując się dobrem dziecka i interesem społecznym. Sąd powinien wszechstronnie zanalizować stosunek ojca do dziecka, zainteresowanie się jego losem przed procesem,

wzajemny stosunek rodziców oraz kwalifikacje moralne ojca. Zdaniem Sądu fakt, iż pozwany nie utrzymuje kontaktów z małoletnią Z. G. (1), pomimo zaproszenia nie przybył na jej chrzest ani na jej urodziny, nie uczestniczy czynnie w jej życiu, nie podejmował decyzji w jej sprawach jak również to, że nie mieszka z nią, uzasadnia ograniczenie mu władzy rodzicielskiej w stosunku do małoletniej do prawa współdecydowania o najistotniejszych sprawach z zakresu wychowania, edukacji i leczenia małoletniej. Decyzje dotyczące wychowania i edukacji ze swej istoty nie mają charakteru nagłego, dlatego pozwany bez żadnej szkody dla małoletniej może o nich współdecydować. Odnośnie natomiast decyzji dotyczących leczenia małoletniej zebrany w sprawie materiał nie uzasadnia wykluczenia pozwanego z udziału w tych decyzjach. Pozwany mieszka stosunkowo blisko córki oraz jej matki, co powoduje, że w razie wystąpienia konieczności może szybko przybyć na miejsce i wspólnie z matką dziecka brać udział w jej leczeniu. Poza tym małoletnia jest zdrowa, co oznacza, że ograniczenie udziału jej ojca w kwestiach związanych z jej ewentualnym leczeniem byłoby zbyt daleko idącą ingerencją we władzę rodzicielską pozwanego. Jednocześnie, zdaniem Sądu, w sprawie nie zaszyły okoliczności świadczące o konieczności pozbawienia pozwanego władzy rodzicielskiej nad Z. jak chciałby tego matka dziewczynki. W sprawie nie wykazano bowiem, by A. K. (1) kiedykolwiek i jakkolwiek działał lub chciał działać niezgodnie z dobrem tego dziecka, by chciał lub skrzywdził córkę i żadne okoliczności nie wskazują na to, by jego predyspozycje moralne lub inne nie pozwalały na wykonywanie tej władzy rodzicielskiej w stosunku do córki, tym bardziej, że została ona mu ograniczona w odpowiedni sposób.

W związku z powyższym Sąd orzekła jak w punkcie III sentencji wyroku.

Przechodząc zaś już do rozstrzygnięcia o alimentach należnych małoletniej powódce od ojca na wstępie wskazać trzeba, że Sąd ustalając wysokości kosztów utrzymania Z. G. (1) w zakresie wydatków na wyżywienie, odzież, obuwie, kosmetyki i środki czystości oparł się na przesłuchaniu M. G., albowiem przedstawione przez nią koszty mieszczą się w życiowo uzasadnionych normach i uwzględniają aktualne ceny podstawowych produktów, a poza tym nie były kwestionowane przez samego pozwanego, który nawet odnośnie kosztów wyżywienia oraz środków czystości i kosmetyków wskazał wyższe kwoty niż przedstawicielka ustawowa tj. odpowiednio 500 złotych i 100 złotych, podczas gdy matka dziecka wskazywała, iż na zaspokojenie tych potrzeb dziecka potrzeba odpowiednio 400 złotych i 80 złotych (k. 97).

Odnośnie wydatków na potrzeby zdrowotne dziecka tj.: przede wszystkim lekarstwa, witaminy i badania Sąd oparł się na przedłożonym wraz z pozwem spisie kosztów utrzymania powódki (k. 9) uznając, iż wskazana kwota 50 złotych miesięcznie jako przeznaczona na ten cel w żadnym razie w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego nie została zawyżona, tym bardziej, że sam zabieg usunięcia małoletniej migdałków podniebiennych kosztował 1.400 złotych, a małoletnia o ile nie jest dzieckiem chorowitym dla prawidłowego rozwoju wymaga podawania witamin oraz kontrolnych wizyt lekarskich czy zakupu leków w przypadku sezonowych przeziębień.

Sąd uznał również, iż kwota łącznie 120 złotych miesięcznie wskazana przez matkę powódki na wszelkie wydatki szkolne dziecka tj.: zakup książek, przyborów, plecaka, czy opłacenie ubezpieczenia nie została zawyżona oraz uwzględnia ceny poszczególnych produktów i usług związanych z uczęszczaniem przez dzieci do szkoły.

Odnośnie natomiast kosztów rozrywki (w tym zakupu zabawek, zapewnienia atrakcji i wyprawienia przyjęcia urodzinowego) oraz wypoczynku (w tym wakacji i ferii) Sąd uznał, iż na ten cel dla dziecka w wieku małoletniej Z., która jeszcze samodzielnie nigdzie nie wyjeżdża, wystarczyć winna kwota około 100 złotych miesięcznie.

Sąd do miesięcznych kosztów utrzymania powódki nie zaliczył wskazanych przez jej matkę w spisie kosztów utrzymania dziecka kwoty 100 złotych na dojazdy, albowiem w toku postępowania i przesłuchania matka powódki nie wyjaśniła, jakie i gdzie dojazdy miała na uwadze oraz kwoty 200 złotych na dodatkowe zajęcia, bowiem przedstawicielka ustawowa w żaden sposób nie wykazała, że je faktycznie ponosi.

Ustalając wysokość udziału małoletniej powódki w opłatach mieszkaniowych Sąd oparł się na kwocie wskazanej w spisie kosztów utrzymania małoletniej i uznał, iż wynosi on 250 złotych miesięcznie. Znajduje to bowiem potwierdzenia w spójnym przesłuchaniu matki małoletniej i zeznaniach świadka M. K..

W tym miejscu dodać trzeba, że Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego A. K. (1) co do jego aktualnej sytuacji życiowej oraz co do wysokości uzyskiwanych przez niego dochodów. Okoliczności te bowiem nie były kwestionowane przez drugą stronę, a w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego są one realne. Nadto część ze wskazywanych przez niego okoliczności znajdowała potwierdzenie w dokumentach przez niego przedłożonych, w tym zaświadczeniu o zarobkach. Na przymiot wiarygodności zasługują również twierdzenia pozwanego dotyczące jego zobowiązań kredytowych, jednakże zobowiązania kredytowe nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec małoletnich dzieci w związku z czym, ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego, Sąd nie może brać ich pod uwagę. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 12 listopada 1976 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt III CRN 236/76, iż (...) zadłużenie bankowe pozwanego nie może powodować ograniczenia należnych małoletniemu powodowi środków utrzymania i wychowania. Osoba bowiem, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków na zakup mebli, telewizora, lodówki itp. i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Natomiast, jeżeli pozwany uważa, że ma wobec przedstawicielki ustawowej jakiegokolwiek roszczenia winien wystąpić z nimi na drogę powództwa cywilnego i w nim domagać się zwrotu określonych kwot z tytułu zakupu czy to samochodu, telefonów czy innych rzeczy, a nie próbować faktycznie dokonać rozliczeń finansowych z byłą partnerką kosztem swojego dziecka.

Mając już powyższe na względzie wskazać tu trzeba, że materialnoprawną podstawą powództwa o zasądzenie alimentów jest art. 133 § 1 krio, zgodnie z którym do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci zobowiązani są oboje rodzice, niezależnie od tego, czy żyją razem z dzieckiem czy też oddzielnie. Zakres tego obowiązku wyznaczany jest zaś, stosownie do wskazań art. 135 § 1 krio, z jednej strony poziomem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, z drugiej zaś zarobkowymi i majątkowymi możliwościami osoby zobowiązanej. Oba te czynniki Sąd bierze każdorazowo pod uwagę według stanu istniejącego w chwili orzekania.

Oceniając zatem zasadność powództwa o alimenty w niniejszej sprawie Sąd miał przede wszystkim na uwadze rozmiar uzasadnionych potrzeb małoletniej powódki Z. G. (1), ale także zważył na sytuację majątkową jej matki i przede wszystkim możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego A. K. (1).

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb dziecka należy wskazać, iż usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

W realiach niniejszej sprawy usprawiedliwione podstawowe koszty związane z utrzymaniem małoletniej Z. G. (1) Sąd ustalił na kwotę około 1.200 złotych miesięcznie (wyżywienie – około 400 złotych, odzież i obuwie – około 200 złotych, kosmetyki i środki czystości – około 80 złotych, koszty leczenia – około 50 złotych, koszty zapewnienia rozrywek i wypoczynku – około 100 złotych, wydatki szkolne – około 120 złotych, udział w opłatach mieszkaniowych – około 250 złotych).

Oceniając natomiast możliwości płatnicze pozwanego Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że pozwany A. K. (2) zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości około 3500 złotych netto miesięcznie. Już sama wysokość dochodu pozwanego z wykonywanej pracy przekonuje, iż jest on w stanie łożyć alimenty w wysokości po 700 złotych miesięcznie na swoje jedyne dziecko, bowiem alimenty te pochłoną zaledwie około 20% jego dochodów.

W tym miejscu odnosząc się do stanowiska pozwanego o braku po jego stronie możliwości uiszczania alimentów wyższych niż w kwocie 300 złotych miesięcznie wskazać trzeba, iż obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego dziecka wyprzedza inne obowiązki czy zobowiązania rodziców

wobec innych osób. Należy tu bowiem wskazać, iż żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle, co oczywiście w niniejszej sprawie (gdzie pozwany jest osobą, która nie posiada żadnych przeciwwskazań do pracy oraz mającą stałe i wcale nie najniższe dochody) nie ma miejsca. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet może poświęcenia przez rodziców części składników swojego majątku dla zaspokojenia potrzeb dzieci (zobacz w tym zakresie np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I CKN 1538/99, LEX nr 51629), w związku z czym w realiach niniejszej sprawy – zdaniem Sądu – nie można mówić o braku możliwości podzielenia się przez ojca z córką około 20% swojego obecnego dochodu.

Podsumowując zatem dotychczas poczynione ustalenia i rozważania wskazać należy, iż pozwany ma dochody i realne możliwości zarobkowe, by płacić alimenty na rzecz małoletniej Z. w wysokości po 700 złotych miesięcznie, które to i tak pokrywają tylko około 60% obecnych, podstawowych i nie wygórowanych – w ocenie Sądu – w świetle zasad doświadczenia życiowego, kosztów utrzymania małoletniej powódki. W pozostałym zakresie obowiązek utrzymania małoletniej Z. G. (1) spoczywa zaś na jego matce. Udział M. G. określono aż na 40% sumy kosztów utrzymania dziecka, mimo że zamieszkuje ona z córką i realizuje swój obowiązek alimentacyjny częściowo także poprzez codzienną pieczę nad nią, jednak – w ocenie Sądu – z uwagi na jej możliwości zarobkowe i wiek dziecka taki udział jest zasadny.

W związku z powyższym, Sąd na mocy art. 135 § 1 i 2 kpc w związku z art. 133 § 1 krio orzekł jak w punkcie IV i V sentencji wyroku. Z uwagi na fakt, iż pozwany winien był się liczyć z obowiązkiem zasądzenia alimentów, bowiem obowiązek ten powstaje z mocy ustawy, alimenty zasądzono zgodnie z żądaniem od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 28 września 2016 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie VI wyroku na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy. Alimenty zasądzono w wysokości 700 złotych, zatem wartość przedmiotu sporu w zakresie uwzględnionego powództwa wynosiła 8.400 złotych (700 zł x 12), co wynika z art. 22 kpc. Opłata stanowi zaś 5% wartości przedmiotu sporu (art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Poza tym Sąd zasądził od pozwanego kwotę 1.932 złotych tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii przez G. (...) Medyczny. O przeprowadzenie tej opinii wnosił pozwany i nie potwierdziła ona jego twierdzeń, w związku z czym zupełnie zasadnym i sprawiedliwym jest obciążenie go kosztami przeprowadzenia tego dowodu.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie VII wyroku na mocy art. 108 § 1 kpc w związku z art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania (kwota 2.417 zł obejmuje stawkę opłat za czynności adwokackie w niniejszej sprawie ustaloną od wartości zasądzonych alimentów oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17zł). W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego, ani inne okoliczności sprawy, nie uzasadniały odstąpienia od obciążania go zastępstwa procesowego.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie IV rygor natychmiastowej wykonalności (punkt VIII wyroku).